

[Stegger Nielsen.]

Gang blev sagt, at gøre Skolen til Nr. 1 for Barnet, for det er umuligt — Nr. 1 for Barnet er dets Hjem, og kan Skolen blive Nr. 2, maa den være tilfreds dermed —, men, at gøre Skolen til Hjemmets bedste Medhjælp. Det er Opgaven, og den løser man bedst ved at forbinde Pietet overfor det gode i Fortiden med det til enhver Tid nødvendige Fremsyn og aldrig glemme de høje Idealer for Skolens Virke. Hvad det kommer an paa, er ikke alene Undervisning, men ogsaa Opdragelse, Oplysning om stort og smaat, men først og fremmest Oplysning om Livet. Disse høje Idealer har jeg personlig altid holdt frem, naar jeg har talt om disse Spørgsmaal, og det vil jeg fremdeles gøre.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Beredvillighed til under den kommende Udvalgsbehandling at gennemdrøfte dette store og betydningsfulde Forslag. Vi vil yde vor Medvirken ud fra de Grundsætninger, jeg her har ført frem, men de høje Idealer maa vi aldrig tabe af Syne, og den bedste Skolelovgivning vil være den, der aldrig lægger Baand paa Udviklingen, men byder de bedste Kaar for Friheden.

Kr. Johansen: Ærede Medlemmer, der har fulgt denne Sags Behandling gennem Aarene — man kan jo godt bruge Udtrykket „gennem Aarene“ —, vil temmelig sikkert have lagt Mærke til, hvad den højtærede Minister ogsaa nævnte i sin Forelæggelsestale, at det Lovforslag, vi her behandler, paa adskillige Omraader afviger fra det, der i sin Tid blev fremsat af Undervisningsminister Fru Nina Bang. Den højtærede Minister nævnte opportune Hensyn som en af Grundene dertil: at Ændringerne bl. a. tilsigter at gøre Forslaget lettere gennemførligt, at de er noget i Retning af en udstrakt Haand til de andre. Jeg tror, det er rigtigt. Jeg tror, det er deri, man maa søge Forklaringen paa i hvert Fald adskillige af de Ændringer, der er foretaget. Jeg mener, at det ogsaa er ret anerkendelsesværdigt, at den højtærede Minister allerede paa Forhaand gør dette Forsøg paa at vise Imødekommenhed overfor dem, der staar paa den anden Side.

En af de Ting, der er opnaaet gennem disse Ændringer, er f. Eks., at den Merudgift, som Nyordningen vil medføre, bliver saa minimal, at det ikke kan være af økonomiske Grunde, man modsætter sig Gennemførelsen af dette Forslag under Henvisning til, at Tiden er daarligt valgt til Reformen med Hensyn til vor Skolelovgivning. Man

har ved at bringe Udgifterne ned søgt at lette Gennemførelsen af Forslaget i saa høj Grad som muligt. Med Hensyn til Ansættelsen af Amtsskolekonsulenter foreslaas der saaledes andre Regler, Formen er en anden. Nu er der sikkert mange, der vil foretrække Fru Nina Bangs Forslag fremfor det nuværende. Men der er paa den anden Side ogsaa mange, der maa indrømme, at netop det, at Skolekonsulenten bliver ved at være knyttet direkte til Skolen, har sin Fordel, som man ikke kan se bort fra. Jeg vil gerne have Lov til at betragte det, der her er foreslaaet, som et Forsøg paa at naa det bedst mulige. Samtidig med, at man forsøger at vise Imødekommenhed til den anden Side, søger man at finde den bedst mulige Form, og det er jo muligt, at den, der her er foreslaaet, virkelig er den bedste, og at vi ad Aare, naar der maaske igen skal foretages en Revision af et og andet denne Lovgivning vedrørende, vil være enige om, at her er et Omraade, hvor der ikke er Grund til at foretage nogen Forandring.

Jeg vil samtidig ogsaa gerne udtale min Anerkendelse af, at den meget omtalte § 8 — den, der er kommet ind i dette Lovforslag som § 33 — nu forandres saadan, at man i det væsentligste imødekommer Lærernes Ønske i den Henseende og søger at skaffe større Retfærdighed, end der hidtil har været paa dette Omraade. Det har i hvert Fald været min Opfattelse, at den lette Adgang til Afskedigelse har afstedkommet adskillig Uretfærdighed og har skabt en Usikkerhed, der har været til Fortræd for Skolen, og den har været opfattet som en Uretfærdighed af Lærerstandens her i Landet. Man kan ganske vist indvende, at der kun har været ganske faa Tilfælde, hvor det virkelig kan siges, at en Afskedigelse har været uretfærdig, men selv om det kun er ganske faa Tilfælde, ja, maaske kun er et eneste, vil det dog altid være dette ene for meget, og det glæder mig derfor, at man nu i hvert Fald tilsyneladende kan mødes med Hensyn til en Ændring af dette Forhold, saa der kan skabes større Tryghed for Læreren og hans Arbejde, end der har været under den tidligere Ordning.

Jeg skal i øvrigt ikke følge det ærede Medlem, der talte for Venstre, i en Gennemgang af Lovforslagets mange enkelte Bestemmelser. De fleste af de Indvendinger, der blev rejst med Hensyn til de forskellige Paragraffer, antager jeg, at den højtærede Minister vil være meget villig til at forhandle nærmere om, og jeg antager ligeledes, at vi alle vil være meget villige til